

Tu Krásu Nelze Popsat Slovy

Jiří Šlitr

u krásu nelze popsat slovy,
je to královna ze Sábý,
kdybých byl bourec morušový,
byla by samé hedvábí.

Když mi dá pokyn, skočím z věže
bez rozpaků a na chodník,
vypadá krásně, hebce, svěže,
proč bych to pro ní nepodnik.

Kdybých se aspoň vyznal v něčem,
co by jí mohlo lichotit.
Být dejme tomu potapěčem
a dáti se s ní vyfotit.

Zkrátka a dobře bez váhání
všechno bych pro ní udělal,
jen kdyby neměla to přání,
abych (abych) si (si) ji (ji) vzal.

Mohu pro ní stavět hrady,
sbírat mince, trpět hlady,
složit píseň, rozbít atom,
ona ale trvá na tom abych,
abych, abych, abych, o, abych,
o, abych, o abych, o abych.
Abych si, a-abych si,
abych si, a-abych si,
abych si jí vzal.

Zkrátka a dobře bez váhání
všechno bych pro ní udělal,
jen kdyby neměla to přání,
o, abych (o, abych) si (si)
ji (ji) vzal.